

1887-09-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Nanny Bech

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Rosenvænget

Arkivplacering:

Mappe 49 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenvangen 25. Sept 1887.

Min Kjære jomfrufadder Nanny!
Tak for brevet; det glædede mig
meget, og oplivde mig dengang
tiderne var lidt træge. Jeg
glæder mig sådan til engang at
gå omkring med Dig og se på
alle de gæstgivers og hestes, som
jeg endnu kan komme fra Din
beskrivelse og malernes billeder.
Men jeg har haft meget andet
at tænke på; ja nu kan jeg smile
ad det, men i sin tid var det
strængt nok; jeg skal sige Dig,
moders mælk smakte ikke. Men
havde nok af den, så meget, så
den endnu ikke er helt forbi; men
den forslag ingen ting, og det varede
så længe inden min moder, Cordin
Mormoder, fader og doktoren, trods
der så gamle og burde være kluge

bedrøgt og for, at jeg ikke trængtes
ved den mælk. Ja det må jeg dog
lade Caroline, at hun får længe
siden vilde give mig flasker, men
hun fik ikke lov, for de andre
hørte mere på doktoreren. Men
nu er det godt alt sammen, og
nu har de gamle lidt så meget
glæde af min åbning, som Du i
sin tid havde af moders. Hun er
jag alt for længe om den, siger de, men
jeg er dog ikke ellers blege om den,
som moder var. Der er såmænd
også godt for moder, at hun holder
op at give mig mælk, for jeg havde
næsten altid hendes vorter, de ondt
ikke godt, men jeg kunde ikke lade
være med det. Nu siden den tid har
hun rigtig nok også fået en lufte i
hvor det bræst, for den glæmte doktor
har stået her i huset i knir, hvor, men
jeg tror dog, at hun er i god bedring,

Ja, det var dog måske rettet rigtig
gjort af doktoreren. Naturligvis
der jeg den moder lidt fjeldene end jeg
gjorde vildt, men jeg troster mig med flasken
og når jeg giver vidst hos hende, så får
jeg sådan dejligt kys, og Caroline og
mormoder lærer jeg bedre og bedre og det
kunde, og fader er sådan i grænsen
men jeg kan ikke lade være at lide hende.
Nu må Du snart komme
tilbage, kører Du! for Du kan da
de, at uden din overkommande går
det alt sammen galt, så de har
end nok ved at få det rigtig igen.
Du kan tro jeg træller om i mit dejligt
rogn, og sommetider har jeg flasken
med mig, og så piller Carolines
æbler op og lægger i rognen, og den
skal jeg nok få snart som smukt
for fat i, for de er nok gode, skönt
jeg har hørt fader sige, at han vil
føre mig, at det er rigtigt. Han

Du ikke nok mærke, at jeg er gået
från siden sidst, synes du ikke at
jeg skriver en, om end ikke fejlfri så
dog ganske flot hånd? nå, ja du
er vel så gammel, så du kaller
den sjusket, men du skal vide, jeg
har travlt, jeg skal sove. Taler kniber
det lidt med, må jeg tro, for trods al
min råben højt eller talen fortroligt,
så tar de gamle dog somme tider fejl
af meningen, især når jeg omstøder,
når jeg taler om at det er lidt klat
i stuerne eller om billederne på væggen,
så spørger fader mig om køreturen har
behaget mig, det kan være helt argerligt.
Men nu god nat, hils din Søster,
jeg skal hils fra fader og Moder,
mange gange Din egen Peter!

P.S.

Jungang du var regist, var moder engang
hømt hos dig, for at få en snakke tur med dig,
men hun fik en lang næse.